

## Személyes csendélet

### Várhelyi Tímea kiállítása

Budapest Galéria,  
2017. január 20 – február 26.

Várhelyi Tímea képei a figyelemre épülnek: ez egyként jelent pontos és kitartó természet-megfigyelést, valamint folyamatos önmagára figyelést. Utóbbi nem narcisztikus énközpontúság, hanem a rajzoláshoz szükséges koncentráció fenntartását ellenőrző belső munka. Radikálisan leszűkített motívumkészletből dolgozó mesterek – Giorgio Morandi, Eugene Leroy, Veszelszky Béla – nyomdokain haladva sorozatokat hoz létre.



**VÁRHELYI TÍMEA:** Nagy zongoralábak, 2015, pasztell, papír, 120x200 cm

„Modelljei” éveken át személyes környezetéből kerültek ki: a szoba zárterkélyének ablakívébe tolt zongora lábai, a parketta mintázata, maggyűjtötte termések, virágok, jelentéktelen, minden lakásban megtalálható, apró tárgyak.

Művein vagy az említett enteriőrökből metsz ki egy – jellemzően a megszokott nézőpont alatti perspektívából láttatott – látványt a zongoralábakkal (a hangszer nélkül), vagy tárgyaiból alkalmi csendleteket állít össze a parkettán. A zongoralábak és a beállítás elemei közé bekúszó, olykor titokzatos-fenyegető árnyékok felszámolják az idillnek még a legkisebb esélyét is.



## Vízió

### Mátrai Erik kiállítása

Vizivárosi Galéria,  
2017. február 8–28.

Tizenöt év alatt felgyülemlt tervek, félkész makettek, fecnik és soha meg nem valósult elképzelések közül válogat Mátrai Erik mostani tárlata, melynek apropóját tulajdonképpen a műterme átrendezése adta. A tárlat koncepciója, hogy az alkotómunka melléktermékeinek tekinthető feljegyzések kiállításával a már megvalósult munkákhoz adjon kiegészítést, és bemutassa a félbemaradt terveket.



**MÁTRAI ERIK:** Kúpterv, 2016, print, 25x36 cm

A kiállításon többek között a 2003-as Velencei Biennálén bemutatott *Gömb* című installáció első tervei, a 2010-es *Galaktikus feltámadás* című munka vázlata vagy a Paksi Endre Lehel által rendezett *Több fényt!* című, az Új Budapest Galériában rendezett kiállításon is megvalósult *Szivárványemberek* című fénykörnyezet dokumentumai is láthatók, de az utóbbi 3–4 év színreflexes kísérletei is szerepelnek.

Az évek alatt elfeledett jegyzetek feltárása és rendszerezése adják meg Mátrai Erik vízióját saját munkáiról, hiszen a darabok kiválasztása egyszerre a véletlen, másrészt egy, a művész emlékezete által befolyásolt kutatómunka eredménye.

## A dekonstruált jelentés melankóliája

### Albert Ádám kiállítása

Paksi Képtár,  
2017. február 4. – 2017. március 26.

A dekonstruált jelentés melankóliája a 20. század utolsó harmadába repíti a nézőt, hiszen a dekonstrukció egy olyan értelmezési stratégia, amely a nagy irodalmi, filozófiai és politikai struktúrák ideológiai összetevőit veszi górcső alá úgy, hogy a struktúrák elemeinek viszonyrendszerén keresztül mutat rá a struktúra alkotóinak motivációira. Ebben az esztétörténeti és logikai kontextusban értelmezhetőek Albert Ádám struktúrái is, amelyek



**ALBERT ÁDÁM:** A tudás/hatalom, 2017, installációrészlet

titkokat, személyes történeteket, szokatlan jelenségeket és nehezen dekódolható jelentéseket is magukban foglalnak. Ráadásul Albert nem csupán a jelentések és a jelenségek struktúráinak „játékára” épít, hanem a játék vonzerejére, formai felépítésére, designjára is gondot fordít, hiszen az egyes elemeket esztétikai szempontokat is érvényesítve tervezi meg és hangolja össze. *A tudás/hatalom* munkacímű projekt a hatalom megszerzésének és gyakorlásának alapkonceptiójából fakadó kérdéseket, problémákat tematizálja, azokat pseudotextusokban installálja.

## Felhívás

Az ÚJMűvészet decemberi számában elindítottuk **EZ NEM KUNSZT** című, elméleti tanulmányokat közlő tematikus mellékletsorozatunkat. Ez úton felkérjük a kedves olvasóinkat, hogy tapasztalataikat, visszajelzéseiket osszák meg szerkesztőségünkkel az [info@ujmuveszet.hu](mailto:info@ujmuveszet.hu) címen, „melléklet” jellegével.

A reagálók között féléves előfizetést sorsolunk ki.

## Emberi, túlságosan is emberi

Duray Tibor művei

REÖK, Szeged,  
2017. január 28. – 2017. március 19.

Mi visz rá egy festőt arra, hogy megbízás nélkül, műtermében hosszú évekig egy olyan festményen dolgozzon, amit nem láthat teljes egészében, mert a kép jóval nagyobb, mint a rendelkezésére álló falfelület? Talán valami *emberi, túlságosan is emberi*. A *nietzschei cím* ezennel az 1988-ban elhunyt s a 20. századi magyar képzőművészet



**DURAY TIBOR:** Vasaló asszony, 1935, olaj, vászon, 100x85 cm

még felfedezendő, pontosabban újra felfedezendő alakjai közé tartozó *Duray Tibor* tárlatának címe-ként szerepel. A szegedi REÖK Palota körbejárható kiállítótermében tematikus csoportokba szedve láthatjuk Duray alkotásait: a monumentális méretű *Aranykort*, a korai art decós képeket, a Derkovits-hatás nyomán, ám saját hangon megszólaló, megkapó enteriőröket, zsánerképeket és portrékat, a háborús és minden bizonnyal 56-os élmények szuggesztív műveit, a spontán manuális készségről tanúszkodó tusrajzokat, a késői apró tájképeket és a hatalmas üvegablakterveket, a talányos színpadképeket. A művészi hagyatékok dokumentumaiból is válogató kiállítás kísérőprogramjai közül pedig kiemelkedik a Duray-festmények inspirálta ruhakollekció divatbemutatója.

## Tettek ideje Európai gondolat

Lakhatási mozgalmak a 20. században

Kassák Múzeum,  
2017. január 25. – április 2.

A Kassák Múzeum munkatársai és a Közélet Iskolája közösségi oktató- és kutatóközpont hajléktalanságban érintett kutatói közel egy éven át intenzív közös munkát folytattak, hogy bemutassák azokat a kezdeményezéseket, amelyekben az érintettek maguk is aktívan próbáltak megoldásokat találni a tömegeket érintő lakhatási



foto: Koronczai Endre

**NAGY BANDÓ ANDRÁS** jegyzetfüzete  
**K. LIEBERMAN ILONA** rajzaival, Budapest, 1990

problémákra. A kiállítás a társadalom peremén élők szemszögéből ad betekintést a szegénység világába, bemutatva a megélhetésért folytatott praktikákat, a közös cselekvés és az önszerveződés módjait. A kiállítás középpontjában tehát a hétköznapi emberek döntései, sorsuk és mindennapi küzdelmei állnak. A magyar társadalomtörténet eddig lényegében láthatatlan szelete személyes történeteken keresztül bontakozik ki, ami nem jöhetett volna létre a szociális problémák iránt érzékeny fotográfusok és értelmiségiek – *Gönci Sándor, Escher Károly, Müllner János* vagy a legutóbbi időszakból *Benkő Imre, Csozó Gabriella* és *Erdei Krisztina* – közreműködése nélkül.

Kurátor: *Csatlós Judit, Őze Eszter*.

A Siklósi Szalon Párizsban

Párizsi Magyar Intézet,  
2017. január 19. – február 28.

A *Siklósi Szalon* 1991. június 7-én a korábban a dél-dunántúli térség alkotótelepein (Villány, Siklós) dolgozó művészek közös gondolkodása nyomán, magánkezdeményezésre született meg. A Szalon csoportos kiállításokra szerveződött



**BAKÝ PÉTER:** Kisvárosi anizs, 2015, pittkréta, papír, 90x60 cm

művészeti közösség. Az 1991-től évente a Siklósi Várban megrendezett kiállítások értékét a kezdetekben közel ötven művész kvalitása, a műfaji és műfajokon belüli sokféleség, a személyes mondanivaló ereje adja. Mára a képző- és iparművész, fotóművész, építész, művészettörténész összetételű tagság száma eléri a hetvenöt főt. A Siklósi Szalon az emberi és művészi egymásra figyelés mellett a magyar művészeti közgondolkodásban a tradíciók őrzését és az avantgárd törekvéseket egyszerre tudja felmutatni. Mindig jelen volt eszméiségében az európai gondolat. A Siklósi Szalon a Magyar Intézetek meghívására eddig Prágában, Bécsben, Bukarestben és Moszkvában mutatkozott be. A párizsi szereplés fő támogatója a Duna-Dráva Cement Kft.